

ANUNCIATA EN MISSIÓ

"Us estendren per tot el món". Francesc Coll

2011 N° 35

SUMARI

PORTADA

Gna. Teresa Calzada- Añatuya

EDITORIAL

Construint plegats el món que somiem

TESTIMONI

Una voluntària ens comparteix

DES DE LA MISSIÓ

- Un col·legi en missió
- L'amor es contagia
- Visita a famílies
- Alternativa per a joves
- El quart món a casa
- Entre tots és possible!
- Recolzant comunitats
- Terra de solidaritat
- Un servei compartit
- La vida també té els seus colors
- La solidaritat es fa efectiva
- Quan el telèfon sona...

CONTRAPORTADA

Bicentenari del P. Coll: Ell ens ensenya d'estimar sent solidaris.

EDITA

Dominiques de l'Anunciata
C/ La Granja, 5. 28003 Madrid

Fotomecànica i impressió

Anebri, S.A

Tf. 91 560 81 50. Madrid

Deposito: M-8

EDITORIAL

CONSTRUINT PLEGATS EL MÓN QUE SOMIEM

El nostre món està canviant constantment, i, amb això, quelcom positiu succeeix també: els nostres horitzons, la nostra mirada s'amplien i s'enriqueixen; el nostre compromís de solidaritat es potencia i es fa creatiu, aprenem a estrènyer llaços, i obrim les nostres portes per compartir la missió, conscients que «La cooperació s'obre avui a noves formes, incloent, no sols l'ajuda econòmica sinó també la participació directa...noves realitats exigeixen dels cristians un autèntic esperit missioner» (R.M n. 82).

En aquest número d'ANUNCIATA EN MISSIÓ volem presentar-vos algunes activitats, compromisos, experiències missioneres realitzades a fi de fer possible el nostre somni per un món més humà, involucrant nens, joves, famílies, voluntaris, parròquies, tallers missioners, centres educatius que acompanyen les germanes Dominiques de l'Anunciata.

Reconeixem amb immensa gratitud l'aportació de moltes persones, grups de reflexió, tallers missioners, institucions/associacions que recolzen les nostres presències missioneres. La seva aportació, i suport, afavoreixen la concreció del nostre compromís cristià de «*no oblidar les qüestions extremadament greus que afecten la justícia, l'alliberament, el desenvolupament i la pau del món. Desinteressar-se per aquesta problemàtica seria ignorar la doctrina de l'Evangeli sobre l'amor al proïsme que sofreix o pateix necessitat*» (Cf. E.N. núm. 31).

De manera especial volem dir: GRÀCIES! a l'aportació dels voluntaris, que any rere any participen i recolzen les nostres missions. El 2011 ha estat l'any del voluntariat Europeu. Hi ha experiències de voluntariat riques en humanitat, de compromís missioner d'alumnes, professors, i persones pròximes a l'Anunciata, que descobreixen el valor de transmetre el testimoniatge de fraternitat universal, de fer evident l'amor cristià i, d'alguna manera, preparar una nova generació més humana, conscient i responsable.

L'any 2012 està marcat per alguns esdeveniments que poden ajudar-nos a renovar el nostre esperit missioner: **Bicentenari del naixement del Pare Coll, Sínode sobre la Nova Evangelització, l'Any de la fe.** Això pot fer que el nostre compromís evangelitzador «no es limiti a alguns moments i ocasions particulars, sinó l'hem de tenir sempre present» segons el Missatge del Domund 2011.

Delegació de missions

UNA VOLUNTÀRIA ENS COMPARTEIX LA SEVA EXPERIÈNCIA

Quan vaig arribar a casa, els familiars i amics em preguntaven si l'experiència missionera m'havia canviat com a persona. La resposta va ser un sí rotund perquè crec fermament que m'ha ajudat a créixer com a persona i puc dir que hi ha un abans i un després d'aquesta gran vivència.

Va ser com una desconexió del món desenvolupat en el que visc i al mateix temps com una connexió total a la humanitat. A l'Àfrica i altres països els anomenats subdesenvolupats pot ser perquè hi ha regions on no tenen aigua, ni electricitat, perquè la riquesa està mal repartida, però el que està clar és que ells són desenvolupats en molts valors com l'amor, l'escollida, la solidaritat....

Em va impactar molt la gran religiositat de la gent. Les cançons religioses sonaven en els mòbils i les cantaven mentre treballaven; les teles dels seus vestits estampats de signes religiosos; els taxis amb expressions religioses; i dins d'aquests automòbils, els pasatgers comentaven les lectures de la missa, els diumenges podia haver-hi cinc misses i les esglésies plenes de gom a gom.

Quan vaig arribar a Camerun, mirava la gent que m'envoltava amb incredulitat. No entenia com podien ser feliços si els faltaven tantes coses materials que a mi fins aquell moment m'havien semblat imprescindibles. Vaig recordar moments, ja feia temps, en què m'havia enutjat per afers que allí semblaven no ser gens importants.

Ara veig la vida de diferent manera, tinc una visió més àmplia, se m'han obert més horitzons i això és gràcies a tantes persones. Sense les germanes de la residència Elisabets - Barcelona, no hagués conegut aquest racó del món que em va fascinar des del primer moment. Elles em van recolzar des que vaig decidir anar a la missió i em van animar a seguir endavant amb les ganes d'allò que era nou per a mi. Les germanes africanes em van obrir les portes de les seves comunitats, em van acollir i em van fer sentir com a casa.

Totes les persones que vaig anar trobant al llarg dels dies viscuts a Camerun em van ajudar a veure la vida d'una altra manera. Els meus pares sempre m'han recolzat en les decisions que he pres i en tots els moments que es presenten en la vida. Els agraeixo tot el suport que em van donar al llarg de la preparació durant i després de la missió. Igualment els meus amics em van donar mostres de suport que no es poden comprar i que valoro molt.

També dono gràcies al Pare Coll que va fundar la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata, que s'ha estès per tot el món.

Ha estat sens dubte un vertader viatge interior.

Montse C.

UN COL·LEGI EN MISSIÓ Argentina

Amb el lema «*Nueva Esperanza som tots*», el col·legi «L'Anunciata» de Buenos Aires, aconsegueix com a comunitat educativa mobilitzar tots els alumnes, pares de família, fins i tot exalumnes, a fi de dur a terme el compromís solidari amb la població de «Nueva Esperanza», de Santiago de l'Estero, una de les zones més pobres d'Argentina.

Docents, germanes, alumnes i exalumnes es desplacen mil set-cents quilòmetres per dur a terme els projectes que cada any es veu necessari d'enfortir tant a «Nueva Esperanza» com en els diferents paratges: reforçant l'aprenentatge dels nens a través del suport escolar, pintant les escoles, procurant millores per a la població, portant alimentació, visitant les famílies, organitzant activitats lúdiques i pastorals per als nens i persones adultes. Es preparen amb temps per viure l'experiència com a vertadera comunitat cristiana que comparteix un mateix esperit.

Cada any la població espera els «missioners». Les catequistes del lloc s'organitzen per intensificar les seves activitats durant l'estada dels joves a la població. Per a tots suposa un reviu de la fe i intensificar el compromís pels més necessitats. Generalment són 50 els que poden arribar fins a «Nueva Esperanza», omplint un autobús; però és tota la comunitat educativa del col·legi la que col·laborant de moltes maneres se sent representada pel grup, i a la tornada comparteix les riques experiències de la missió.

Gener 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

«Ajudar Déu a ser més conegut, ajudar els homes a conèixer-lo, és la nostra noble missió» (Martín Descalzo)

L'amor es contagia i la missió es comparteix

Taller missioner – ESPANYA

Des de fa uns quants anys un grup de senyores de València de Don Juan (León)), motivades per les germanes Dominiques de l'Anunciata, vénen participant amb molt d'interès i dedicació en els Tallers Missioners, l'objectiu d'aquestes senyores és apadrinar nens amb molt escassos recursos d'un col·legi de les Gnes Dominiques a la zona del Quiché- Guatemala.

Aquest grup es reuneix una vegada a la setmana, alternant la seva formació humana-cristiana amb les manualitats. Un vegada a l'any organitzen una exposició-venda de tots els treballs manuals i els fons van destinats als nens i nenes que més suport necessiten.

El grup ens comparteix:

Resaltem la consciència que tenen els veïns de València de Don Juan, així com els dels pobles més propers sobre la importància d'aquest mercat ambulant solidari i, any rere any, fidels a aquesta iniciativa, s'acosten a col·laborar; fins i tot, hi ha famílies que durant l'any es preparen col·locant en una guardiola algun estalvi per poder col·laborar en aquesta causa.

Valorem també la integració de diverses senyores dels pobles veïns, que vénen a passar els mesos d'hivern a València de Don Juan i s'uneixen al grup amb molt d'interès, dedicació i alegria.

Per a nosaltres pertànyer a aquest grup, amb aquestes característiques, és un enriquiment molt gran a nivell personal, perquè conreem l'amistat entre nosaltres, enriquim la nostra interioritat com a cristianes, i ens comprometem amb els més desfavorits com ho va fer Jesús.

Realment val la pena, invitem totes les persones a unir-se a la xarxa solidària de Tallers missioners Anunciata.

Grup solidari de Senyores

Febrer 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	1	2	3	4

«Als qui cerquen la pau desitja respondre'ls en diàleg fratern oferint-los la pau i la llum que brollen de l'Evangelí».

Visita a Famílies PERÚ

Porto 15 anys a Villa Bella tractant de servir tothom, especialment els més pobres, abandonats i marginats.

Entre les activitats que realitzem visitem, junt amb una altra persona incansable, els malalts de l'hospital Hipólito Unanue, especialment els que vénen de la selva i la serra i seguim de prop els nens que estan en el projecte de Liliane Fond.

Un dia ens trobem a l'hospital amb un malalt a qui li havien amputat la cama, i que també era cec per culpa de la diabetis. A causa de la seva situació intentàrem seguir una mica més de prop el seu cas i va ser així com després d'un temps, un cop donat d'alta de l'hospital, decidírem buscar on residia. Després de caminar unes tres hores varem trobar la casa de Roberto. Casa? Bé, era un terreny envoltat de fustes i plàstics, sense llum ni aigua. Mentre xerràvem amb ell sentírem crits. Quina va ser la nostra sorpresa en descobrir que els crits eren de la seva pròpia filla que tenia tancada perquè, segons ens va explicar, la nena es mossegava, es colpejava i volia escapar-se. Intentem localitzar-la dins el recinte i la trobem tapada per dues fustes recolzades sobre la mateixa roca del turó on s'havia construït la casa. Les condicions en què es trobava eren realment infrahumanes.

Així que vam conèixer el cas ens mobilitzàrem per cercar una atenció especial per a la nena. No ha estat fàcil implicar persones competents en afers socials, però després de donar molts passos avui ens alegrem que María del Rosario es trobi en un centre de discapacitats.

Esperanza M

Març 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
27	28	29	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

«Si Déu sigüés el centre de la nostra vida, cercariem d'allà on fós, la manera de saber-ne més, de conèixer, sobretot, la seva Paraula».
(Martín Descalzo)

Una alternativa per a joves del barri Kagugu - RUANDA

L'any 2009, parlant amb la M. Luisa, germana missionera que treballa en Kagugu (Kigali), i coneixent la realitat del barri, Camins ONG es compromet a dur a terme un petit projecte, encara que important, per a moltes noies de Rwanda.

Es tractava de muntar una escola de costura perquè noies adolescents i amb problemes socials poguessin aprendre un ofici i que en un futur poguessin incorporar-se al món del treball.

Gràcies a molta gent del nostre entorn i a la confiança que van posar en nosaltres, vam poder aconseguir el finançament de 15 màquines de cosir i començar així aquest primer projecte de Camins ONG.

Després del gran èxit que aquest projecte ha tingut i sorpresos pels resultats, amb la M. Luisa sempre units, decidim anar una mica més lluny. L'ampliació de l'escola de costura, en taller de costura per a la confecció de bosses, bosses de mà, davantals, bosses d'ordinador,... productes que regularment s'envien a Camins ONG per a la seva distribució i venda, i així amb els beneficis és possible el manteniment del taller-escola.

Amb la venda del material que ens envien, desitgem aquest any ampliar el projecte amb la compra de més màquines de cosir i places per a les noies a l'escola.

És tanta la felicitat i l'amor que aquestes noies posen en el seu treball, que nosaltres hem posat també la nostra confiança en elles.

CAMINS ONG -Barcelona

Abril 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	1	2	3	4	5	6

«L'home que ha començat a viure més seriosament per dins, comença a viure més senzillament per for».

(Ernest H. escriptor nord-americà)

El quart món a casa GIRONA – ESPANYA

L'escola Pare Coll de Girona va decidir conèixer de primera mà la història de Puig d'Olena i el seu projecte. Així un grup del seu professorat es va desplaçar allí el 7 de setembre. El director ens va explicar fil per randa la situació dels nens i nenes que viuen al centre, així com també el treball d'acollida, seguiment i orientació que es realitza amb ells. Vam poder visitar totes les instal·lacions i els seus voltants, en un ambient natural i privilegiat. Vam tenir la possibilitat de sensibilitzar-nos davant els reptes que implica un projecte com aquest, i ens vam proposar estendre aquesta sensibilització als altres sectors de la comunitat educativa de la nostra escola de Girona.

El centre residencial d'acció educatiu (CRAE) Mare de Déu del Roser, que les germanes Dominiques de l'Anunciata tenen en Puig d'Olena és un magnífic exemple del caràcter missioner que el Pare Coll va voler donar a la seva Congregació. A través del treball que realitzen les germanes i l'equip d'educadors, s'acull un grup de més de 20 nens i adolescents provinents de famílies amb escassos recursos econòmics i grans problemes socials i que per la seva situació personal i familiar, formen part d'allò que anomenem Quart Món.

Des de l'equip directiu i el professorat s'ha manifestat la voluntat de continuar divulgant el projecte «Empremtes» proposat des de Puig d'Olena, entre l'alumnat de la nostra escola i entre les seves famílies, i s'estan plantejant altres iniciatives i visites

puntuals al lloc per poder continuar donant el nostre suport a la important i meritòria feina d'educació i missió que es realitza al centre Mare de Déu del Roser. Sense oblidar que cada any part de les aportacions que els alumnes i les seves famílies realitzen durant la campanya «Nadal solidari» es destinen al centre de Puig d'Olena. Amb aquest objectiu, el 20 d'octubre els alumnes de 3r de l'ESO van poder gaudir amb els seus tutors d'una jornada de convivència a Puig d'Olena i ser testimonis directes de la important feina que allí es realitza i tenim la seguretat que ells seran els millors transmissors.

Carme Panella

Maig 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18 Naixement del Pare Coll	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3

Francesc Coll va ser «un transmissor de fe, sembrador d'esperança, predicador d'amor, de pau, de reconciliació, entre els qui les passions, la guerra i l'odi mantenien dividits». (Joan Pau II)

Entre tots és possible!

HOSPITAL DE DJUNANG –CAMERUN–

Són moltes les persones, institucions i empreses com: Camins ONG, Arc de la Solidaritat, RECOVER, BARRAQUER-CLAROS, EPSA i d'altres els qui han fet possible que l'hospital «St. Dominique» de DJUNANG sigui avui una realitat i pugui oferir serveis com: radiologia, consulta dental, kinesiologia, oftalmologia, ecografia entre d'altres especialitats.

En projectes d'aquesta envergadura els recursos econòmics són fonamentals però, sobretot és la aportació humana la que ha donat «vida» a l'hospital, una contribució que desinteressadament han ofert els voluntaris que han anat passant per aquest centre oferint la seva ajuda, la seva formació, el seu treball.

El personal de l'hospital, les germanes Dominiques i les institucions cerquen garantir l'atenció mèdica, convençuts de la necessitat d'oferir els mitjans necessaris perquè tots tinguin salut. L'esmentat projecte és una clara opció per a la dignitat de les persones, per damunt dels d'escassos recursos. Al mateix temps és una aposta per a la solidaritat, donades les condicions de vida de les persones que habiten la zona de DJUNANG i el seu entorn.

L'experiència missionera dels voluntaris: Maricel, Santi i Emma, a l'hospital de DJUNANG, ha estat molt enriquidora. Sense ser professionals en el camp de la medicina han aportat amb els seus dibuixos i pintures color i alegria a l'hospital, amb una entrega generosa i humil, compartint amb els més pobres i rebent, alhora, un afecte i una il·lusió desbordant.

Juny 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	1

«No és possible acceptar que l'obra d'evangelització pugui i hagi d'oblidar les qüestions extremadament greus, tan agutades avui dia, que afecten la justícia, l'alliberament, el desenvolupament i la pau en el món. Si això ocorregués, seria ignorar la doctrina de l'Evangeli sobre l'amor cap al proïsme que pateix necessitat» (E.N. 31)

Recolzant comunitats en les Amazones, Acre BRASIL

A més de la feina educativa, social, evangelitzadora que duen a terme les germanes Dominiques a les parròquies i poblats de Belo Horizonte, fa un any que la Delegació de Brasil estén el seu camp de missió a la Diòcesi d'Acre. La Núria va compartir la missió amb les germanes al poblat de Villa Verde i ens comenta:

«ACRE és un estat de BRASIL situat a la conca de les Amazones i que limita amb Bolívia i Perú. Està poblat pels descendents de gent que va ser portada allí des de llocs llunyans, per treballar en règim d'esclavitud. Totes aquestes persones van ser abandonades enmig de la selva quan el negoci va deixar de ser rendible.

Les tres Dominiques que viuen en un petit poblat d'aquest estat, tracten de crear comunitats per desenvolupar la solidaritat, comunicar il·lusions i donar esperança a aquestes persones que van ser abandonades per l'egoisme humà enmig del no-res».

Núria

Juliol 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

«Quan tots els dies resulten iguals és perquè l'home ha deixat de percebre les coses bones que sorgeixen en la seva vida cada vegada que el sol creua el cel». (Paulo Coelho)

Terra de solidaritat Cahabon – GUATEMALA

«Santa Maria de Cahabon, departament d'alta Verapaz- Guatemala. Terra de Solidaritat i bona gent. Un mes convivint amb el poble indígena m'ha ensenyant el significat d'humanitat. Amb ells he compartit emocions i vivències que m'han deixat empremta, on cada dia he rebut una lliçó d'humilitat, bon fer i supervivència.

La Fe mou muntanyes i pobles, això ho he après veient el dia a dia de les germanes de la Misió Santo Domingo, que són grans lluitadores.

Per la meua part, he col·laborat en tot el que m'han demanat, aportant il·lusió i alegria en tot allò que feia. Proporcionar nous recursos al professor d'educació física, suport escolar i reforç d'espanyol amb les internes i realitzar dinàmiques, jocs, expressió corporal i verbal. El millor regal...sentir les rialles i veure gaudir els «patojos i patojas».

Selma A.

Agost 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15 Fundació Congregació Dominiques de l'Anunciada	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	1	2

«La misericòrdia i la fidelitat es troben», la lluita per la justícia i la missió es besen» (José Ignacio FAUS).

Un servei compartit Chiltiupán – EI SALVADOR

«Els vostres brillants ulls ens van recordar el sol. Esperem que tornem a trobar-nos i tinguem l'oportunitat de saludar plegats el sol». Aquesta frase reflexa el que visquérem a El Salvador.

Als amics del poble de Chiltiupán vam aprendre molt de la seva senzilla forma de viure. Ens van donar l'oportunitat de compartir amb ells la vida del poble, ens van ajudar a integrar-nos sense dificultat. Tant és així, que participàrem també en el cor de l'església per a la celebració de l'Eucaristia.

Ainhize i Pol col·laboràrem amb el «Complex Educatiu Catòlic Santo Domingo». Vàrem ajudar a muntar la ludoteca Fundamar, organitzàrem recessos juntament amb una de les Germanes per a diferents cursos de l'escola, participàrem a la jornada de formació del professorat, varem col·laborar en el reforç escolar i compartírem xerrades amb els alumnes.

La Montse va estar a la clínica parroquial de les germanes i al dispensari de Termòpiles i va poder veure la gran feina que realitza el personal sanitari per a una millor salut de la població.

Els tres organitzàrem la campanya d'higiene bucodental amb els alumnes de l'escola i al mateix temps, entregàrem el material escolar que portàvem gràcies a la generositat d'una editorial, una institució dental i d'algun centre educatiu així com dels amics.

El que més valorem de tot el que s'ha viscut són les hores compartides amb totes i cadascuna de les persones que ens trobàrem en el nostre pas per Chiltiupán.

I agrair a les Germanes de la comunitat i al Pare Martín per haver-nos obert les portes de casa seva i sobretot les del seu cor.

Ainhize, Pol y Montse

Setembre 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

«Quan s'estima el proïsme, es coneix millor Déu» (Benet XVI)

La vida també té els seus colors COSTA D'IVORI

Bouafflé és un petit poble situat, més o menys, al centre de Costa d'Ivori.

Per circumstàncies de la vida, només vaig poder estar allí un mes però em va servir per prendre contacte amb la realitat que es viu en aquest país; quan vaig començar a habituar-me i incloure'm en el ritme de vida i amb la gent del lloc ja me n'havia d'anar.

La meua feina principal la vaig desenvolupar al dispensari, acollint els malalts, realitzant feines de gestió, ordenant medicaments... encara que també vaig tenir l'oportunitat d'anar a la presó, a donar la comunió a persones impedides, a visitar a alguns dels discapacitats dels que les Germanes s'encarreguen de portar a un centre especialitzat on poden ser atesos. A més a més, vaig tenir l'oportunitat de visitar un poble immers a l'interior de la jungla on vaig passar un dia amb els seus habitants. Igualment vaig tenir ocasió d'acompanyar un grup de metges en una de les seves visites a un llogaret, on ens van deixar una saleta per veure els malalts de la zona que són visitats molt difícilment.

Moltes coses em van marcar, veure morir un infant per falta de mitjans, una presó sense cel·les, els nens amb les seves mares amuntegades en un parell de corredors sense banys ni llits, la pobresa en general, però també el colorit del país, com el color de les teles africanes.

Patricia

Octubre 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4

«No em preocupa el crit dels violents, dels corruptes, dels deshonestos, dels sense ètica. El que més em preocupa és el silenci dels bons».
(Martín Luther King)

La solidaritat es fa efectiva FILIPINES

En les visites realitzades a Filipines hem conviscut amb cadascuna de les comunitats ubicades al continent asiàtic i ens hem interessat pels projectes missioners que duen a terme les nostres Germanes, gràcies a les aportacions econòmiques que els arriben procedents de les campanyes solidàries que s'organitzen en les nostres col·legis i als tallers missioners, així com l'ajuda sempre generosa d'altres comunitats de la nostra Província.

Els projectes per al curs 2011-2012 es centren fonamentalment en:

BEQUES A L'ESTUDI per a un grup de nois i noies amb interès i possibilitats intel·lectuals, però sense recursos econòmics. Comporta al mateix temps proporcionar-los el material escolar que necessitin, roba adequada, ajuda en alimentació i seguiment, per part de les Germanes, de l'assistència a classe i el rendiment escolar. S'exigeix també el compromís de les famílies.

COMPRA DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA. L'objectiu d'aquest nou projecte és ajudar els camperols a obtenir més rendiment de les seves collites i més recursos per a les necessitats de la seva família.

També tenim en marxa els projectes de salut, higiene i alimentació.

Les necessitats són moltes i els recursos humans i materials escassos.

Per això la incorporació a les comunitats de Filipines de les Gnas. Mª Isabel Martínez de Castro i Cirila Zárate Aguilar, procedents de les Províncies Santo Domingo de Guzmán i San Martín de Porres respectivament, ens omplen d'alegria. Els agraïm la seva generositat i disponibilitat. Estem segures que seran un bon reforç tant en el testimoniatge de vivència del carisma en unes comunitats amb joves en formació, com en al camp de la pastoral.

H. Virtudes C

Novembre 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	1	2

«Dos llegats duradors podem aspirar a deixar els nostres fills: un, arrels; l'altre, ales». Holding Carter

Quan el telèfon sona... ROMA

Vil·la Annunziata a Roma, a més de realitzar els serveis necessaris de la Congregació i en algun moment atendre Germanes que participaven en els cursos de Formació Permanent orientats a aprofundir en el carisma, l'acollida a Germanes per motius d'estudis, l'atenció a persones ancianes, i altres serveis, té com a missió l'acollida dels familiars de malalts que arriben a l'hospital Agostino Gemelli, proper a la casa, i a malalts amb teràpies prolongades o altres malalties. Ocasionalment s'acullen alguns estudiants, infermeres o metges de d'interior del país per realitzar les seves pràctiques, impartir o rebre cursos en L'esmentat hospital-escola policlínica.

El telèfon sona ben sovint sol·licitant hospitalitat i des d'aquest moment s'estableix contacte amb les persones durant tota la seva estada a la casa i es prolonga sovint, fins i tot després que marxin als seus pobles o ciutats. La majoria provenen de distintes províncies del sud d'Itàlia.

Les tasques de la comunitat estan al servei de les persones que s'hi hostatgen, de manera que el seu cost sigui més reduït.

L'anunci de la Paraula en aquesta realitat és a temps i a deshora, la major part de les vegades a través de gestos de proximitat, d'oració, d'escolta i sempre que és possible amb la paraula.

En el món del dolor i patiment i, fora de casa, l'hospitalitat, l'atenció a les famílies dels malalts és un vertader testimoni d'humanitat, per això quan se'ls hi confirma l'acceptació a la residència, tots ho agraeixen enormement i el testimoni que deixen en marxar és gratificant.

Desembre 2012

Bicentenari Del Naixement del Pare Coll

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
26	27	28	29	30	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6

«Déu meu, concedeix-me serenor per acceptar les coses que no puc canviar, valor per canviar aquelles que puc i saviesa per conèixer la diferència» (Tomas Merton)

SOLIDARIDAD

Francisco Coll enseñaba
a Compartir

BICENTENARI DEL NAIXEMENT
DEL PARE COLL

Dominiques de l'Anunciata
Tèlèfon: 91 533 4 512

dacgmis@dominicasanunciata.org